

Какви са задълженията на производителите, вносителите и лицата

*придобиващи опаковани
стоки на територията
на Р България?*

Основен принцип – „Замърсителят плаща“

Екологичната политика на Европейския Съюз се основава на принципа „Замърсителят плаща“. Това означава, че разходите за замърсяване на околната среда се поемат от този, който го е причинил. Тези разходи могат да включват инвестиции в по-високи стандарти на производство или създаване на система за разделно събиране и третиране на отпадъците. Разходите могат да бъдат поети и чрез заплащане на такса за използване на продукти, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, например отпадъци от опаковки.

ЕС за първи път въвежда мерки относно управлението на отпадъците от опаковки в началото на 80-те години на миналия век. Директива 85/339/ЕИО обхваща опаковките за напитки, но е твърде неясна, за да допринесе за ефективното хармонизиране на националните политики. Поради този факт се появяват разлики в националното законодателство в няколко от страните-членки.

Поради възникнали сериозни проблеми на вътрешните пазари, икономическите оператори и държавите-членки се обръщат към Комисията с предложение да се въведе рамково законодателство относно опаковките. През 1992 г. Комисията излиза с предложение към Съвета за Директива относно опаковките и отпадъците от опаковки. След продължителна дискусия в Европейския парламент и Съвета на министрите е приета Директива 94/62/ЕО. Тя има за цел да хармонизира националните мерки, с цел да предотврати или намали въздействието на опаковките и отпадъците от опаковки върху околната среда и да гарантира функционирането на вътрешния пазар. Тя съдържа разпоредби относно предотвратяването на отпадъците от опаковки, поощряващи повторното използване на опаковките и тяхното оползотворяване и рециклиране на отпадъци от опаковки.

Директивата обхваща всички опаковки, пуснати на пазара в Общността и всички отпадъци от опаковки, които се използват или са образувани на ниво промишленост, търговски обекти, офиси, домакинства, независимо от вида на използвания материал.

Държавите-членки следва да предприемат мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци от опаковки, както и за разработване на системи за повторно използване на опаковките и намаляване на въздействието им върху околната среда. Те следва да въведат системи за събиране на използваните опаковки и да постигане на цели за оползотворяване и рециклиране, определени за всеки отделен вид материал.

През 2004 г. българското законодателство е хармонизирано с Европейското и управлението на отпадъци от опаковки в България се регламентира със Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ и Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /НООО/. В двата документа ясно са дефинирани понятия като: опаковка, задължени лица, цели за оползотворяване и рециклиране и др.

Какво е опаковка?

“Опаковки са всички продукти, независимо от техния произход и материала, от които са изработени, използвани от всяко лице по веригата от производителите до крайните потребители за държане, опазване, боравене, доставяне и представяне на каквито и да са стоки от суровини до готови изделия. Изделията за еднократна употреба (торбички, чашки, чинийки, кофички, кутийки за еднократна употреба, както и други изделия, които се предлагат непосредствено на клиента в мястото на продажба заедно с продуктите, за чието опаковане са предназначени) също се считат за опаковки в случаите, когато са използвани за същите цели.” /Наредба за Опаковките и отпадъците от опаковки/

Опаковките могат да бъдат характеризирани по няколко признака:

• **Вид на опаковката – Определя се в зависимост от материала, от който е изработена опаковката. Има:**

- Стъклени опаковки - бутилки, буркани
- Пластмасови опаковки - стреч фолио, пликчета, тарелки, PET бутилки
- Хартиени опаковки – кутии, разделителни картони, кашони
- Метални опаковки - варели, тенекии за сирене и маслини, кутии от бои, капачки
- Дървени опаковки - дървени палета, каси

• **Броя на компонентите, които съставляват една опаковка:**

- Еднокомпонентни – опаков-

ки, които са направени от един вид материал /стъклена бутилка, кашон, опаковка на кроасан/

- Композитни - опаковки, направени от различни материали, които не могат да бъдат разделени ръчно и никой от тях не представлява повече от 95 на сто от теглото на опаковката /тетрапак опаковки, някои видове опаковки за кафе, вакуумни опаковки, които са от хартия и фолио, блистери за лекарства и т.н.

• **Предназначението на опаковката по отношение на продукта**

- Първични /потребителски/ опаковки – опаковки, които са част или се възприемат като част от търговския продукт от крайния потребител;

- Вторични /групови/ опаковки - опаковките, които в момента на покупката обхващат определен брой стоки за продажба, независимо дали стоките се продават на потребителя опаковани или опаковките служат само за складиране и съхраняване на стоките на мястото на продажбата;

- Транспортни /третични/ опаковки - са тези опаковки, които служат или се възприемат като средство за улесняване на манипулирането и транспортирането на стоките и предотвратяване увреждането на стоките при товарене и транспортиране. Транспортните опаковки не включват пътни, железопътни, корабни или самолетни контейнери.

• **Броя на употребата на една опа-**

ковка:

- За еднократна употреба – опаковки, които в рамките на жизнения си цикъл изпълняват своето предназначение да предпазват и съхраняват еднократно даден продукт, след което се превръщат в отпадък;
- За многократна употреба – опаковки, които са предназначени и проектирани да извършат съответен брой транспортирания и употреби в рамките на жизнения си цикъл, се пълнят или използват отново за целта, за която са били предназначени, със или без помощта на до-

пълнителни продукти, даващи възможност за следващо използване на опаковката и разпространението ѝ на пазара. Многократно употребяваните опаковки се превръщат в отпадък, когато повече не могат да бъдат употребявани.

Независимо от нейния вид и свойства за всяка опакова се заплаща продуктова такса /на държавата/ или лицензионно възнаграждение /на колективна организация за оползотворяване на отпадъци от опаковки/. Опаковките се заплащат от Задължените лица по ЗУО.

Кои са задължените лица?

Всички производители, вносители и лицата придобиващи опаковани стоки са задължени да рециклират и оползотворяват пуснатите от тях на пазара опаковки. В ЗУО са предвидени три възможности за изпълнение на задълженията по оползотворяване:

1. Индивидуално;
2. Чрез сключване на договор с колективна организация за оползотворяване;

3. Чрез заплащане на държавна такса на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда.

Икономически най-изгоден вариант е сключване на договор с организация по оползотворяване. Затова над 95% за производителите, вносителите и лицата придобиващи опаковани стоки в България изпълняват задълженията си по този начин.

Организации по оползотворяване

Най-доброто решение, приложено в страните-членки на ЕС, е обединяването на бизнеса в колективни системи за оползотворяване на отпадъци от опаковки. "Организация по оползотворяване" е юридическо лице, регистрирано по

Търговския закон, което не разпределя печалба и което управлява дейностите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на масово разпространени отпадъци. Съгласно Закона организацията получава разрешение за

Забележка: От 1 октомври, изключение правят всички размери торбички, произведени от полимери, чиято дебелина е до 15 микрона (µm). Те се декларират и заплащат само към Предприятието по управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДОС). Продуктовата такса за тях се заплаща от производители, вносители или дистрибутори (в случай, че не е известен вносителя или производителя).

дейност, в което са посочени детайлно задължителните условия, които организацията трябва да изпълнява. Някои от тях са изграждане и обслужване на системи за разделно събиране, покриване на определен брой общини и жители, информационно-образователни кампании, регуларни отчети за клиентите и де-

кларираните от тях опаковки и др. Организацията за оползотворяване ежегодно отчитат изпълнението на целите за оползотворяване и рециклиране и дейността си пред Министерство на Околната Среда и Водите и при неизпълнение на изискванията се пристъпва към процедура за отнемане на разрешителното.

Какви цели за оползотворяване следва да бъдат постигнати?

За България, съгласно разпоредбите на ЗУО са поставени годишни цели за рециклиране и оползотворяване. Те трябва да бъдат доказано постигнати от организациите по оползотворяване и лицата,

които изпълняват индивидуално целите си. Целите се поставят като процент от общото количество на пуснатите на пазара опаковки.

Материали		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
пластмаси	%	14,50%	17%	19%	20%	22%	22,50%	22,50%
стъкло	%	40%	46%	51%	55%	59,60%	60%	60%
хартия и картон	%	60%	60%	60%	60%	60%	60%	60%
метали	%	50%	50%	50%	50%	50%	50%	50%
дърво	%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
Рециклиране	%	42%	45%	47%	49%	52%	54,9	55-80%
Оползотворяване	%	42%	46%	48%	50%	53%	56%	≥60%

Въпроси и отговори

Кога се заплащат продуктите такси от производителите и вносители на опаковани стоки?

Когато производителите и вносителите на опаковани стоки не изпълняват задъл-

женията си индивидуално или чрез колективна система, производителят превежда продуктова такса по сметката на ПУДООС до 28-мо число за предходния месец, а вносителят едновременно със заплащането на митните сборове.

Заплаща ли се продуктова такса за опаковки, при пускането на пазара на опакована стока, за която вече е платена продуктовата такса при внос?

Вносителят на опакованата стока не е длъжен да начислява отново продуктовата такса при последваща продажба на стоката на дистрибутор. Тя вече е запламена при вноса /производството.

Кое лице се явява индивидуално изпълняващо задълженията си?

Индивидуално изпълняващо задълженията си по ЗУО е лице, което има утвърдена програма за управление на дейностите по отпадъците от РИОСВ. (вж. т. 22 от ДР на Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки). Такова лице подава програмата си за утвърждаване на територията на РИОСВ, на която извършва дейността си. В случай, че извършваната дейност е на територията на няколко РИОСВ, програмата се подава в РИОСВ, на територията на която е съдебната регистрация на съответното лице.

Какво е необходимо да предприеме фирма производител, която пуска на пазара опаковани стоки в опаковки за многократна употреба?

За опаковките за многократна употреба, участващи в депозитна или в друга схема за многократна употреба, се заплаща при първото им пускане на пазара, тъй като те се считат за пуснати на пазара само веднъж, независимо от броя употреби. Когато опаковката е включена в депозит-

на или в друга схема за многократна употреба, върху етикета ѝ или върху самата нея следва да бъде поставен надпис "За многократна употреба".

За всички видове опаковъчни материали ли се заплаща продуктова такса?

Да, заплаща се за всички видове опаковъчни материали по Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса за продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци приета с ПМС № 120/2008г.

Как се изчислява таксата?

Таксата се изчислява в лева за килограм и се заплаща за всички опаковъчни материали, без значение дали теглото им е минимално в опаковката на стоката.

Начислява ли се продуктова такса от производителите на опаковки?

Продуктова такса не се начислява и заплаща за празните опаковки, а само за опаковани стоки.

Какво НЕ се изхвърля в контейнерите за разделно събиране на отпадъци от опаковки?

В контейнерите за разделно събиране на отпадъци не се събират смесените битови отпадъци, биоразградими отпадъци, строителни отпадъци, батерии и акумулатори, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване, опасни отпадъци от бита, силно замърсени отпадъци от опаковки, играчки, обувки, дри, едрогабаритни отпадъци и др.

За оползотворяването на какви други масово разпространени отпадъци отговарят производителите и вносителите съгласно ЗУО?

Нови и регенерирани гуми и гуми втора употреба, моторни превозни средства, електрическо и електронно оборудване, масла, батерии и акумулатори.

Контакти:

Гръцки бизнес съвет в България
ул. "Оборище" № 1, вх. В, ет. 4
София 1000, България
тел.: (+359 2) 950 24 40; 843 27 86
факс: (+359 2) 9502443
info@hbcbg.com
www.hbcbg.com

Гръцки бизнес съвет в България /ГБСБ/ е частна, неправителствена организация с не-стопанска цел с над 200 члена. Създаден през 2005 г., ГБСБ представлява платформа за осъществяване на контакти и обмяна на информация между фирмите-членове и голям брой фирми партньори и институции в България, Гърция и Кипър.

Основна цел на съвета е развиване на икономическите, социалните и културни връзки между трите страни, особено в областта на инвестициите, търговията и трансфера на знания и опит.

„Екопак България“ АД
1784 София, бул. "Цариградско шосе" 60
тел.: 02 40 19 100 / факс: 02 40 19 101
e-mail: Sales@ecopack.bg

www.ecopack.bg
<http://www.facebook.com/ECOPACK.Bulgaria>

“ЕКОПАК БЪЛГАРИЯ” АД е първата лицензирана организация за оползотворяване и рециклиране на отпадъци от опаковки в България. Регистрирана е по Търговския закон като акционерно дружество без право да разпределя печалба и не използва услуги от своите акционери и клиенти. Това изключва конфликт на интереси между дружеството и дейността на неговите акционери. Набраните приходи от вноски за оползотворяване се инвестират в изграждане на системи за разделно събиране в общините, сортиращи инсталации и техника за събиране и транспортиране на отпадъците от опаковки, а отпадъците се предават за рециклиране и оползотворяване.

От създаването си през 2004 г. ЕКОПАК е единственият представител на България в Pro Europe – европейската организация на компаниите за оползотворяване на отпадъците и споделя опита на 33 водещи европейски организации с тази дейност. ЕКОПАК единствен притежава правата за страната ни за търговския знак „Зелена точка“ – най-широко прилаганият търговски знак в света.

Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των παραγωγών, των εισαγωγέων και των προσώπων

που αποκτούν συσκευασμένα αγαθά στο έδαφος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας;

Βασική αρχή - “Ο ρυπαίνων πληρώνει

Η περιβαλλοντική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης βασίζεται στην αρχή “Ο ρυπαίνων πληρώνει”. Αυτό σημαίνει ότι το κόστος της ρύπανσης πρέπει να βαρύνει αυτούς που την προκαλούν. Το κόστος αυτό μπορεί να περιλαμβάνει επενδύσεις σε υψηλότερα πρότυπα παραγωγής ή θέσπιση συστήματος χωριστής συλλογής και επεξεργασίας αποβλήτων. Οι δαπάνες μπορούν να καλύπτονται και από ένα τέλος για χρήση προϊόντων μετά τη χρήση των οποίων δημιουργούνται κοινά απορρίμματα, όπως απορρίμματα συσκευασίας.

Η Ε.Ε. για πρώτη φορά θεσπίζει μέτρα για τη διαχείριση των απορριμμάτων συσκευασίας στις αρχές της δεκαετίας του 80 του περασμένου αιώνα. Η οδηγία 85/339/ΕΟΚ που καλύπτει τις συσκευασίες ποτών, λόγω της μεγάλης ασάφειάς της, δεν μπόρεσε να συμβάλει στην αποτελεσματική εναρμόνιση των εθνικών πολιτικών. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος εμφανίζονται διαφορές στις εθνικές νομοθεσίες σε μερικά από τα κράτη μέλη.

Λόγω των σοβαρών προβλημάτων στις εγχώριες αγορές, οι οικονομικοί φορείς και τα κράτη μέλη, στρέφονται προς την Επιτροπή, υποβάλλοντας πρόταση για τη θέσπιση νομοθετικού πλαισίου σχετικά με τις συσκευασίες. Το 1992 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας σχετικά με τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας. Μετά από μια μακρά συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο Υπουργών έγινε δεκτή η Οδηγία 94/62/ΕΚ. Στόχος της, είναι να εναρμονίσει τα εθνικά μέτρα με σκοπό την πρόληψη ή τη μείωση των επιπτώσεων των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στο περιβάλλον, και να διασφαλίσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Περιέχει διατάξεις σχετικά με την πρόληψη των απορριμμάτων συσκευασίας, ενθαρρύνοντας την επαναχρησιμοποίηση των συσκευασιών, την ανάκτηση και την ανακύκλωσή τους.

Η οδηγία καλύπτει όλες τις συσκευασίες που διατίθενται στην αγορά της Κοινότητας, και όλα τα απορρίμματα συσκευασίας, που έχουν χρησιμοποιηθεί ή προέρχονται από τις βιομηχανίες, τα εμπορικά καταστήματα, τα γραφεία, τα νοικοκυριά, ανεξάρτητα από τα υλικά εκ των οποίων αποτελούνται.

Τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν μέτρα με στόχο την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων συσκευασίας, καθώς και την ανάπτυξη συστημάτων επαναχρησιμοποίησης των συσκευασιών και την μείωση των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον. Τα κράτη μέλη πρέπει να καθιερώσουν συστήματα συλλογής των χρησιμοποιημένων συσκευασιών, ώστε να επιτύχουν τους στόχους σχετικά με την ανάκτηση και την ανακύκλωσή τους, που προβλέπονται για κάθε είδος συσκευασιών.

Το 2004 η βουλγαρική νομοθεσία εναρμονίστηκε με το Ευρωπαϊκό Κεκτημένο, και η διαχείριση των αποβλήτων συσκευασίας στη Βουλγαρία, ρυθμίστηκε από το Νόμο περί Διαχείρισης Αποβλήτων (ΝΔΑ), και το Διάταγμα για τις Συσκευασίες και τα Απόβλητα Συσκευασίας (ΔΣΑΣ). Και στα δύο έγγραφα υπάρχουν σαφείς ορισμοί όπως: συσκευασία, υπόχρεα πρόσωπα, στόχοι ανάκτησης και ανακύκλωσης κλπ.

Τι είναι η συσκευασία;

«Συσκευασίες είναι όλα τα προϊόντα, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους και το υλικό κατασκευής τους, που χρησιμοποιούνται για την προστασία, τη διακίνηση, τη διάθεση και την παρουσίαση αγαθών, από πρώτες ύλες μέχρι επεξεργασμένα αγαθά, από τον παραγωγό μέχρι τον χρήστη ή τον καταναλωτή. Πρέπει να θεωρούνται, ως συσκευασίες όλα τα είδη «μιας χρήσης» (σακούλες, ποτήρια, πιατάκια, ποτήρια, κουτιά μίας χρήσης, και άλλα είδη που προσφέρονται άμεσα στον πελάτη στο σημείο πώλησης μαζί με τα προϊόντα για τα οποία προορίζεται η συσκευασία), ενώ το ίδιο θεωρούνται και συσκευασίες που έχουν χρησιμοποιηθεί για τον ίδιο σκοπό.» (Διάταγμα για τις Συσκευασίες και τα Απόβλητα Συσκευασίας)

Οι συσκευασίες μπορούν να κατηγοριοποιηθούν βάσει ορισμένων χαρακτηριστικών γνωρισμάτων:

• **Τύπος συσκευασίας – ορίζεται σύμφωνα με το υλικό επεξεργασίας της συσκευασίας. Υπάρχουν:**

- Γυάλινες συσκευασίες – π.χ. μπουκάλια νερού και ποτών, βαζάκια τροφίμων
- Πλαστικές συσκευασίες – π.χ. stretch folio, πλαστικές σακούλες, κεσεδάκια, φιάλες PET
- Χάρτινες συσκευασίες – π.χ. κουτιά, χάρτινες συσκευασίες από τρόφιμα, χαρτοκιβώτια
- Μεταλλικές συσκευασίες – π.χ. βαρέλια, δοχεία για τυρί και ελιές, κουτιά από χρώματα, καπάκια
- Ξύλινες συσκευασίες - π.χ. ξύλινες παλέτες, κιβώτια

• **Σύμφωνα με τον αριθμό των συστατικών που συνθέτουν μια συσκευασία:**

- Ενός συστατικού – συσκευασίες οι οποίες κατασκευάζονται από ένα υλικό (π.χ. γυάλινο μπουκάλι, χαρτοκιβώτιο, συσκευασία κρουασάν)
- Σύμμεικτες – οι συσκευασίες που αποτελούνται από διαφορετικά υλικά, τα οποία δεν είναι δυνατό να διαχωριστούν με το χέρι, και από τα οποία κανένα δεν ξεπερνά το 95% του βάρους της συσκευασίας (συσκευασίες τύπου τετραπάκ, ορισμένα είδη συσκευασίας για καφέ, συσκευασίες κενού αέρος που αποτελούνται από χαρτί και φιλμ, συσκευασία μπλίστερ κλπ.)

• **Προβλεπόμενη χρήση της συσκευασίας όσον αφορά το προϊόν**

- Πρωτογενής (καταναλωτική) συσκευασία – η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς, χωριστή μονάδα προς πώληση στον τελικό χρήστη καταναλωτή·
- Δευτερογενής (ομαδοποιημένη) συσκευασία – η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς, σύνολο ορισμένου αριθμού μονάδων προς πώληση, είτε αυτές πωλούνται ως έχουν στον τελικό χρήστη ή καταναλωτή, είτε χρησιμεύουν μόνο για την πλήρωση των εκθετηρίων στο σημείο πώλησης·
- Συσκευασία μεταφοράς (τριτογενής συσκευασία) δηλαδή, η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να διευκολύνει τη διακίνηση και μεταφορά αριθμού μονάδων προς πώληση ή ομαδοποιημένων συσκευασιών, προκειμένου να αποφεύγεται η διά

χειρός διακίνηση και οι ζημίες κατά τη μεταφορά. Στις συσκευασίες μεταφοράς δεν περιλαμβάνονται τα εμπορευματοκιβώτια των οδικών, σιδηροδρομικών, θαλάσσιων και αεροπορικών μεταφορών.

• **Αριθμός χρήσεων μιας συσκευασίας:**

- Συσκευασίες μιας χρήσης – συσκευασίες οι οποίες κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους εκπληρώνουν το σκοπό τους να προστατεύσουν και να αποθηκεύσουν μια φορά κάποιο προϊόν, και στη συνέχεια γίνονται απορρίμματα συσκευασίας.
- Επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες – συσκευασίες που έχουν μελετηθεί και σχεδιαστεί προκειμένου να εκπληρώνουν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους έναν ελάχιστο αριθ-

μό διαδρομών ή επιστροφών, επαναπληρούνται ή χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο έχουν σχεδιαστεί με ή χωρίς την υποστήριξη βοηθητικών προϊόντων που υπάρχουν στην αγορά και που επιτρέπουν την επαναπλήρωση της συσκευασίας. Οι επαναχρησιμοποιήσιμες συσκευασίες γίνονται απορρίμματα συσκευασίας, όταν πάψουν να υπόκεινται σε επαναχρησιμοποίηση.

Ανεξάρτητα από τον τύπο και τις ιδιότητες της, για κάθε συσκευασία καταβάλλονται καταναλωτικά τέλη (στο κράτος) ή δικαιώματα εκμετάλλευσης (σε συλλογικό οργανισμό ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασίας). Τα τέλη για τις συσκευασίες καταβάλλονται από τα υπόχρεα πρόσωπα σύμφωνα με το ΝΔΑ.

Ποιά είναι τα υπόχρεα πρόσωπα;

Όλοι οι παραγωγοί, οι εισαγωγείς και τα πρόσωπα που αποκτούν συσκευασμένα προϊόντα υποχρεούνται να εξασφαλίζουν την ανακύκλωση και την ανάκτηση των συσκευασιών που διαθέτουν στην αγορά. Στο Νόμο περί Διαχείρισης Αποβλήτων (ΝΔΑ) προβλέπονται τρεις επιλογές για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ανάκτησης:

1. Ατομική εκπλήρωση των υποχρεώσεων ανάκτησης;
2. Με σύναψη σύμβασης με συλλογικό οργανισμό ανάκτησης;

3. Με καταβολή κρατικών τελών στην Υπηρεσία Διαχείρισης των Δραστηριοτήτων Προστασίας του Περιβάλλοντος.

Η πλέον οικονομικά συμφέρουσα επιλογή είναι η σύναψη σύμβασης με συλλογικό οργανισμό ανάκτησης. Γι' αυτό πάνω από το 95% των παραγωγών, των εισαγωγέων και των προσώπων που αποκτούν συσκευασμένα προϊόντα στη Βουλγαρία, εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους με αυτόν τον τρόπο.

Σημείωση: Από την 1η Οκτωβρίου, εξαίρεση αποτελούν οι σακούλες από πολυμερή (όλων των μεγεθών) με πάχος έως 15 μm. Αυτές δηλώνονται και τα τέλη τους καταβάλλονται μόνο στην Υπηρεσία Διαχείρισης των Δραστηριοτήτων Προστασίας του Περιβάλλοντος. Τα καταναλωτικά τέλη για αυτές καταβάλλονται από παραγωγούς, εισαγωγείς ή διανομείς (σε περίπτωση που δεν είναι γνωστός ο εισαγωγέας ή ο παραγωγός).

Οργανισμοί ανάκτησης

Η καλύτερη λύση που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη της ΕΕ είναι η ένωση των επιχειρήσεων σε συλλογικά συστήματα για την ανάκτηση των απορριμμάτων συσκευασίας. Ο "Όργανισμός ανάκτησης" είναι νομικό πρόσωπο που έχει εγγραφεί σύμφωνα με τον Εμπορικό νόμο, το οποίο δε διανέμει κέρδη και το οποίο διαχειρίζεται τις δραστηριότητες της χωριστής συλλογής, ανακύκλωσης και ανάκτησης των μαζικά διαδεδομένων αποβλήτων. Σύμφωνα με το νόμο, ο οργανισμός αποκτά άδεια δραστηριότητας στην οποία καθορίζονται λεπτομερώς οι υποχρεωτικές προϋποθέ-

σεις που ο οργανισμός πρέπει να πληροί. Μερικές από αυτές είναι κατασκευή και συντήρηση συστημάτων χωριστής συλλογής, κάλυψη συγκεκριμένου αριθμού δήμων και κατοίκων, ενημερωτικές και εκπαιδευτικές καμπάνιες, τακτικές εκθέσεις για τους πελάτες και για τις συσκευασίες που δηλώνουν κλπ. Οι οργανισμοί ανάκτησης κάθε χρόνο υποβάλλουν εκθέσεις για τους στόχους ανάκτησης και ανακύκλωσης και για τη δραστηριότητά τους στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Υδάτων και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης πραγματοποιείται διαδικασία ανάκλησης της άδειας.

Ποιοί στόχοι ανάκτησης πρέπει να επιτευχθούν;

Για τη Βουλγαρία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΝΔΑ υπάρχουν ετήσιοι στόχοι για ανακύκλωση και ανάκτηση. Οι στόχοι αυτοί πρέπει να επιτευχθούν με τις αντίστοιχες αποδείξεις από τους οργανισμούς ανάκτη-

σης και από τα πρόσωπα που πληρούν τους στόχους τους μόνα τους. Οι στόχοι καθορίζονται ως ποσοστό της συνολικής ποσότητας των συσκευασιών που διατίθενται στην αγορά.

Υλικά		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
πλαστικά	%	14,50%	17%	19%	20%	22%	22,50%	22,50%
γυαλί	%	40%	46%	51%	55%	59,60%	60%	60%
χαρτί και χαρτόνι	%	60%	60%	60%	60%	60%	60%	60%
μέταλλα	%	50%	50%	50%	50%	50%	50%	50%
ξύλο	%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
Ανακύκλωση	%	42%	45%	47%	49%	52%	54,9	55-80%
Ανάκτηση	%	42%	46%	48%	50%	53%	56%	≥60%

Ερωτήσεις και απαντήσεις

Πότε καταβάλλονται τα καταναλωτικά τέλη από τους παραγωγούς και από τους εισαγωγείς συσκευασμένων προϊόντων;

Όταν οι παραγωγοί και οι εισαγωγείς συσκευ-

ασμένων προϊόντων δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ατομικά ή μέσω συλλογικού συστήματος, ο παραγωγός καταβάλλει τα καταναλωτικά τέλη για τον προηγούμενο μήνα στο λογαριασμό της Υπηρεσίας Διαχείρισης

των Δραστηριοτήτων Προστασίας του Περιβάλλοντος έως την 28η ημέρα του μήνα, και ο εισαγωγέας ταυτόχρονα με την πληρωμή των δασμών.

Καταβάλλεται κάποιο καταναλωτικό τέλος συσκευασίας κατά τη διάθεση στην αγορά ενός συσκευασμένου προϊόντος για το οποίο ήδη έχουν καταβληθεί τα καταναλωτικά τέλη κατά την εισαγωγή;

Ο εισαγωγέας του συσκευασμένου προϊόντος, δεν υποχρεούται να υπολογίσει ξανά το καταναλωτικό τέλος σε επόμενη πώληση του προϊόντος σε διανομέα. Αυτό έχει ήδη καταβληθεί κατά την εισαγωγή / παραγωγή.

Ποιο είναι το πρόσωπο με ατομική εκπλήρωση των υποχρεώσεών του;

Πρόσωπο με ατομική εκπλήρωση των υποχρεώσεών του, βάσει του Νόμου περί Διαχείρισης των Αποβλήτων, είναι το πρόσωπο που έχει καθιερώσει ένα σύστημα διαχείρισης των δραστηριοτήτων για τα απόβλητα, το οποίο είναι εγκεκριμένο από το RIOSV (Περιφερειακή Γραμματεία Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Υδάτων). (βλ. εδάφιο 22 του Διατάγματος για τις Συσκευασίες και τα Απόβλητα Συσκευασίας). Τέτοιο πρόσωπο υποβάλλει το πρόγραμμα του προς έγκριση στο αντίστοιχο RIOSV για την περιοχή στην οποία δραστηριοποιείται. Εάν η δραστηριότητα ασκείται στο έδαφος μερικών RIOSV, το πρόγραμμα υποβάλλεται στο RIOSV στο έδαφος του οποίου είναι η δικαστική εγγραφή του προσώπου.

Τι είναι απαραίτητο να κάνει ένας παραγωγός, ο οποίος διαθέτει στην αγορά συσκευασμένα εμπορεύματα σε επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες;

Για τις επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες που περιλαμβάνονται σε σύστημα επιστροφής χρημάτων ή σε άλλο σύστημα για επανα-

χρησιμοποίηση, τα τέλη καταβάλλονται κατά την πρώτη τους διάθεση στην αγορά, επειδή θεωρείται ότι διατίθενται στην αγορά μόνο μία φορά, ανεξάρτητα από τον αριθμό των χρήσεων. Όταν μια συσκευασία περιλαμβάνεται σε σύστημα επιστροφής χρημάτων ή σε άλλο σύστημα για επαναχρησιμοποίηση, στην επίκετα της ή πάνω σε αυτήν πρέπει να υπάρχει η ένδειξη "Επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν".

Για όλους τους τύπους υλικών συσκευασίας καταβάλλονται καταναλωτικά τέλη;

Ναι, καταβάλλονται τέλη για όλους τους τύπους υλικών συσκευασίας με βάση το Διάταγμα για τον Καθορισμό των Όρων και των Προϋποθέσεων για την Πληρωμή Καταναλωτικών Τελών για Προϊόντα, μετά από τη Χρήση των οποίων Δημιουργούνται Μαζικά Διαδεδομένα Απόβλητα, εγκεκριμένο με Απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών υπ' αριθ. 120/2008.

Πώς υπολογίζεται το τέλος;

Το τέλος υπολογίζεται σε λέβα ανά κιλό, και καταβάλλεται για όλα τα υλικά συσκευασίας, ανεξάρτητα εάν το βάρος τους είναι ελάχιστο στη συσκευασία του προϊόντος.

Υπολογίζεται και καταναλωτικό τέλος από τους παραγωγούς συσκευασιών;

Καταναλωτικό τέλος δεν υπολογίζεται και δεν καταβάλλεται για άδειες συσκευασίες, αλλά μόνο για συσκευασμένα εμπορεύματα.

Τι ΔΕΝ πρέπει να εναποτίθεται στους κάδους χωριστής συλλογής των απορριμμάτων συσκευασίας;

Στους κάδους χωριστής συλλογής των απορριμμάτων συσκευασίας, δεν εναποτίθενται μικτά αστικά απόβλητα, βιοαποδομήσιμα απόβλητα, απόβλητα κατασκευών, μπαταρίες και συσσωρευτές, απορριπτόμενος ηλεκτρικός και ηλεκτρονικός εξοπλισμός, επικίνδυνα οικιακά απόβλητα, ιδιαίτερα μολυσμένα από-

βλητα από συσκευασίες, παιχνίδια, παπούτσια, ρούχα, μεγάλα απόβλητα κλπ.

Για την ανάκτηση ποιων άλλων μαζικά διαδεδομένων αποβλήτων είναι υπεύθυνοι οι παραγωγοί και οι εισαγωγείς

σύμφωνα με το Νόμο περί Διαχείρισης Αποβλήτων;

Για νέα και αναγομωμένα ελαστικά και μεταχειρισμένα ελαστικά, οχήματα, ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, λάδια, μπαταρίες και συσσωρευτές.

Ελληνικό Επιχειρηματικό Συμβούλιο στη Βουλγαρία,
Οδ. Ομπλόριστε 1, εισ. 7, όρ. 4
1000 Σόφια, Βουλγαρία
Τηλ.: (+359 2) 950 24 40; 843 27 86
Φαξ: (+359 2) 9502443
info@hbcbg.com
www.hbcbg.com

Το Ελληνικό Επιχειρηματικό Συμβούλιο στη Βουλγαρία / ΕΕΣΒ / είναι ιδιωτική ΜΚΟ, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που ιδρύθηκε το 2005 και αριθμεί πάνω από 200 μέλη. Το Συμβούλιο συνιστά μηχανισμό διευκόλυνσης των επαφών και της ανταλλαγής πληροφοριών ανάμεσα στις εταιρίες-μέλη και μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων-εταίρων και θεσμών στη Βουλγαρία, στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Βασικός στόχος του Ελληνικού Επιχειρηματικού Συμβουλίου είναι η ανάπτυξη των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών σχέσεων ανάμεσα στις τρεις χώρες, ιδιαίτερα δε στον τομέα των επενδύσεων, του εμπορίου και της μεταφοράς τεχνολογίας.

„Екопак България“ АД
1784 София, бул. „Цариградско шосе“ 60
тел.: 02 40 19 100 / факс: 02 40 19 101
e-mail: Sales@ecopack.bg

www.ecopack.bg
<http://www.facebook.com/ECOPACK.Bulgaria>

Η “ECOPACK BULGARIA” S.A. είναι ο πρώτος αδειούχος οργανισμός για την ανάκτηση και ανακύκλωση απορριμμάτων συσκευασίας στη Βουλγαρία. Έχει εγγραφεί σύμφωνα με τον Εμπορικό νόμο, ως ανώνυμη εταιρεία χωρίς δικαίωμα διανομής των κερδών, και δεν χρησιμοποιεί υπηρεσίες από τους μετόχους και τους πελάτες της. Αυτό αποκλείει τη σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ της επιχείρησης και των δραστηριοτήτων των μετόχων της. Τα έσοδα από τις εισφορές ανάκτησης, επενδύονται σε κατασκευή συστημάτων χωριστής συλλογής στους δήμους, εγκαταστάσεις διαλογής, και μηχανήματα για συλλογή και μεταφορά των απορριμμάτων συσκευασίας, ενώ τα απορρίμματα παραδίδονται για ανακύκλωση και ανάκτηση.

Από την ίδρυσή της το 2004, η ECOPACK είναι ο μοναδικός εκπρόσωπος της Βουλγαρίας στο Pro Europe – ευρωπαϊκός οργανισμός των επιχειρήσεων ανάκτησης αποβλήτων, και ανταλλάσσει εμπειρίες με 33 κορυφαίους ευρωπαϊκούς οργανισμούς σε αυτή τη δραστηριότητα. Μόνο η ECOPACK έχει τα δικαιώματα για τη Βουλγαρία για το εμπορικό σήμα “Green Dot” – το εμπορικό σήμα με την πιο ευρεία χρήση στον κόσμο.